

Dosarul nr.3ra-1120/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V.Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, Gr.Dașchevici, V.Negru)

Î N C H E I E R E

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Întreprinderea Mixtă „Zernoff”
Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată împotriva
Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul depus de Biroul Vamal Centru, casată hotărârea din 17 decembrie 2020 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o nouă decizie prin care s-a respins
acțiunea înaintată de Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ
individual defavorabil,

c o n s t a t ă :

La data de 21 august 2019 ÎM „Zernoff” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 21 mai 2019, agentul
constatator, în persoana șefului-adjunct al Biroului Vamal Centru, Gheorghe Chiosa a
emis decizia nr. 2015/19 asupra cazului de contravenție vamală în temeiul procesului
verbal cu privire la contravenție nr. 2015/19 din 21 mai 2019. Ne fiind de acord cu
decizia menționată, la data de 04 iunie 2019, a depus la Serviciul Vamal o contestație
împotriva deciziei nr. 2015/19 a Biroului Vamal Centru.

Prin decizia nr. 28/11-12072 din 24 iulie 2019 a Serviciului Vamal a fost respinsă plângerea înaintată de reclamantă cu menținerea deciziei nr. 2015/19 din 21 mai 2019 a Biroului Vamal Centru.

Reclamanta invocă că decizia nr. 2015/19 din 21 mai 2019 a Biroului Vamal Centru este ilegală și urmează a fi anulată de instanța de judecată din considerentele ce succed.

În decizia contestată a fost stabilit precum că: „la data de 03 mai 2016 de către brokerul vamal ”Dectrans Broker” SRL a fost depusă declarația vamală 3029126544 pentru plasarea de către ÎM ”Zernoff” SRL în regim vamal de admitere temporară a unui aparat pentru filtrarea și epurarea lichidelor/gazelor, sosit din Germania. Conform autorizației de admitere temporară ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016 eliberată de organul vamal, ca termen de încheiere a regimului vamal de admitere temporară a fost stabilită data de 03 octombrie 2016, care conform cererilor ulterioare a fost prelungit până la data de 29 iulie 2018, însă până la expirarea termenului acordat în autorizația de admitere temporară ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016 și în cererile ulterioare, marfa în valoare de 5 883 758,69 lei nu a fost plasată sub o altă destinație vamală. Astfel, titularul regimului vamal de admitere temporară ÎM „Zernoff” SRL nu a respectat termenele stabilite pentru încheierea acestui regim, prin care fapt a comis contravenția cu răspundere materială prevăzută de pct.5 art. 231 Cod Vamal.

Reclamanta a specificat că, prin aceeași decizie a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției imputate și i-a fost aplicată sancțiunea pecuniară în valoare de 2 941 879,35 lei.

ÎM „Zernoff” SRL a menționat că într-adevăr, la data de 03 mai 2016 a introdus pe teritoriul Republicii Moldova utilajul industrial FLOTTYVEG DECANter MODEL Z5E-4/454 în baza autorizației de admitere temporară ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016. Ulterior, această autorizație a fost prelungită până la 29 iulie 2018, apoi acest termen a fost prelungit până la data de 31 decembrie 2019, de către Biroul Vamal Centru.

Reclamanta a indicat că din interpretarea art. 231 pct. 5 din Codul vamal rezultă că Biroul Vamal Centru este în drept să sancționeze titularul regimului vamal pentru nerespectarea termenelor de a încheia regimul vamal suspensiv, deci, sancțiunea poate fi aplicată doar după expirarea termenului regimului vamal de admitere temporară. La caz, deși organul vamal prin decizia sa din 11 ianuarie 2019 a prelungit autorizația de admitere temporară ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016 până la data de 03 mai 2019, sancționează reclamanta pentru faptul că nu a reexportat sau schimbat destinația mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova în regim de admitere temporară.

Astfel, la data de 04 mai 2016 a fost stabilit termenul de valabilitate al autorizației de admitere temporară până la data de 03 octombrie 2016, iar conform cererilor ulterioare a fost prelungit până la 29 iulie 2018. În baza cererii din 04 ianuarie 2019, a fost prelungit regimul admiterii temporare până la data de 03 mai 2019, iar la data de 21 mai 2019, prin decizia Biroului Vamal Centru, ÎM „Zernoff” SRL este recunoscută vinovată în comiterea contravenției vamale prevăzute de art. 231 pct. 5 din Codul vamal și i se aplică sancțiunea pecuniară în valoare de 2 941 879,35 lei. Deși, în scrisoarea Biroului Vamal Centru nr. 28/05-9726 din 14 iunie 2019 este indicat expres că valabilitatea autorizației de admitere temporară a fost stabilită până la data de 31 decembrie 2019.

Respectiv, reclamanta indică că a fost sancționată contravențional pentru încălcarea unei obligații care, de fapt, a fost anulată prin decizia organului vamal de prelungire a valabilității autorizației de admitere temporară.

Reclamanta menționează că Biroul Vamal Centru ilegal a sancționat ÎM „Zernoff” SRL în ipoteza în care aceasta la data aplicării sancțiunii, 21 mai 2019, avea termen pentru a se conforma cerințelor legale de închidere a regimului suspensiv și nu a încălcat nici o obligație din cele stabilite de legislația vamală. Or, ÎM „Zernoff” SRL folosește utilajul industrial FLOTTWEG DECANter MODEL Z5E-4/454 admis pe teritoriul Republicii Moldova în regim de admitere temporară, doar că obligația de a schimba acest regim devine scadentă abia la data de 31 decembrie 2019. Respectiv, odată cu emiterea deciziei de prelungire a valabilității autorizației de admitere temporară, nu se mai poate face referire la încălcarea regimului vamal acordat or, organul vamal prin actul său cu caracter individual a permis aflarea mărfii pe teritoriul Republicii Moldova în regim de admitere temporară.

ÎM „Zernoff” SRL relevă că pentru răspunderea materială se necesită a fi întrunite condițiile generale: prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția, iar lipsa unei condiții exclude răspunderea materială. La caz, nu a fost provocat nici un prejudiciu bugetului de stat, mai mult, perioada aflării bunului în admitere temporară este asigurată printr-o garanție în valoare de 1 529 777,25 lei, sumă care până la momentul actual este blocată pe conturile brokerului vamal SRL „Dectrans Broker”. La fel, ÎM „Zernoff” SRL a probat circumstanțele excepționale în fața Biroului Vamal Centru, fapt ce dus la prelungirea autorizației de admitere temporară.

Totodată, reclamanta a relevat că nu a depus declarația vamală din nume propriu, ci prin intermediul brokerului vamal SRL „Dectrans Broker”, astfel ÎM „Zernoff” SRL nu este subiect al sancționării materiale conform art. 232 pct.5 Cod vamal.

Suplimentar, ÎM „Zernoff” SRL a specificat și modul de individualizare a pedepsei aplicate prin decizia organului vamal. Astfel, prin decizia de sancționare, agentul constatator a aplicat o sancțiune pecuniară în cuantum de 50% din valoarea mărfii care constituie obiectul contravenției, echivalentul a 2 941 879,35 lei, deși în decizia de sancționare contestată nu au fost identificate careva circumstanțe agravante sau alte indicii în baza cărora agentul constatator și-ar fi argumentat decizia de a aplica o sancțiune ce depășește cuantumul minim stabilit de norma materială respectivă a Codului vamal.

Prin urmare, reclamanta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și anularea deciziei nr. 2015/19 din 21 mai 2019 a Biroului Vamal Centru, ca fiind ilegală.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Zernoff” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil. S-a anulat decizia Biroului Vamal Centru nr. 2015/19 din 21 mai 2019 asupra cazului de contravenție vamală (f.d.104 vol. I).

La data de 28 decembrie 2020 Biroul Vamal Centru a depus apel împotriva hotărârii din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și adoptarea unei hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ (f.d.109, vol.I).

Hotărârea motivată din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost notificată Biroului Vamal Centru la data de 05 martie 2021, fapt ce se reiese din confirmarea recepționării de către apelant a email-ului prin care a fost expediată aceasta (f.d.123, vol.I).

Iar, la data de 19 martie 2021 Biroul Vamal Centru a depus motivarea apelului, prin intermediul oficiului poștal (f.d.129-173 vol. I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul declarat de Biroul Vamal Centru.

Prin decizia din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel înaintată de Biroul Vamal Centru. S-a casat integral hotărârea din data de 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care: s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Zernoff” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil. (f.d.197-209, vol.I).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a indicat că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, a fost adoptată cu aprecierea eronată a probelor administrate și cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În cadrul examinării cauzei, s-a stabilit cu certitudine că, ÎM „Zernoff” SRL, la data de 03 mai 2016, a introdus pe teritoriul Republicii Moldova utilajul industrial FLOTTWEG DECANter MODEL Z5E-4/454. În baza autorizației de admitere temporară ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016, valabilă până la data de 03 octombrie 2016, mărfurile au fost admise în regim de admitere temporară, fiind impusă condiția plasării mărfii respective sub o altă destinație vamală la expirarea termenului. La cererea din 03 octombrie 2016 a ÎM „Zernoff” SRL, a fost autorizată prelungirea admiterii temporare asupra mărfurilor indicate în autorizația de admitere temporară ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016, până la 03 martie 2017. În temeiul cererii din 03 martie 2017 privind prelungirea termenului de admitere temporară, s-a autorizat prelungirea admiterii temporare până la data de 03 august 2017. La 28 iulie 2017, ÎM „Zernoff” SRL s-a adresat cu o altă cerere privind prelungirea termenului de admitere temporară. În rezultatul examinării acesteia, Biroul Vamal Centru, prin scrisoarea din 04 august 2017, i-a comunicat ÎM „Zernoff” SRL despre prelungirea autorizării de admitere temporară a mărfii indicate în autorizația ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016, până la 03 februarie 2018. Prin scrisoarea din 12 februarie 2018, Biroul Vamal Centru, a admis cererea depusă de ÎM „Zernoff” SRL la 30 ianuarie 2018, și a autorizat prelungirea admiterii temporare până la data de 29 iulie 2018. La 07 noiembrie 2018, Biroul Vamal Centru a fost sesizat de Șeful Secției Proceduri Vamale, despre nerespectarea de către SRL „Zernoff” a termenului de import temporar, materialele fiind transmise spre examinare Secției Procedură Contravențională, care a emis procesul-verbal nr.2015/19 din 21 mai 2019 prin care ÎM „Zernoff” SRL i-a fost imputat comiterea contravenției prevăzute de art.231 pct.5 al Codului Vamal. Materialele cauzei contravenționale au fost remise funcționarului abilitat în vederea examinării și aplicării sancțiunii. Iar, Biroul Vamal Centru, la 21 mai 2019, a emis Decizia nr.2015/19 prin care ÎM „Zernoff” SRL a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției, fiindu-i aplicată sancțiunea conform art.232 lit. a) Cod vamal sub formă de amendă în valoare de 2941879,35 lei.

Instanța de apel a reținut că, ÎM „Zernoff” SRL a fost sancționat pentru comiterea contravenției vamale prevăzută de art.231 pct.5 al Codului vamal, care statuează că, sunt considerate încălcarea a reglementărilor vamale pasibilă de răspundere materială următoarele contravenții vamale: nerespectarea de către titularul regimului vamal suspensiv (cu excepția regimului de tranzit) a termenelor, obligațiilor și condițiilor stabilite pentru derularea și încheierea acestui regim.

Instanța de apel a invocat că reieșind din prevederile art. art. 67-69, 231-231 Cod vamal, nerespectarea de către titularul regimului vamal suspensiv (cu excepția regimului de tranzit) a termenelor, obligațiilor și condițiilor stabilite pentru derularea și încheierea acestui regim constituie contravenție vamală. Iar, răspunderea materială pentru contravenția vamală prevăzută de art.231 pct.5) Cod vamal survine în cazul în care titularul regimului vamal suspensiv nu a respectat termenele, obligațiile și condițiile stabilite de organul vamal.

Raportând cadrul legal la circumstanțele faptice ale cauzei, instanța de apel a reținut ca fiind stabilită certitudinea faptului că, Biroul Vamal Centru întemeiat, a constatat în acțiunile ÎM „Zernoff” SRL încălcarea prevăzută de art.231 pct.5) al Codului vamal, or întru respectarea prevederilor art. 69 alin. (2) Cod vamal, ÎM „Zernoff” SRL personal urma să solicite organelor vamale, prin cerere, prelungirea termenului de admitere temporară a mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova. Or, după expirarea termenului stabilit de Serviciul Vamal, mărfurile acestuia se aflau ilegal pe teritoriul Republicii Moldova.

Referitor la argumentul invocat de ÎM „Zernoff” SRL și reținut de instanța de fond precum că, fiind acceptată cererea de prelungire, regimul acordat are un caracter continuu, instanța de apel la calificat ca fiind neîntemeiat, or conform normelor legale reținute, regimul vamal suspensiv de admitere temporară nu are un caracter continuu, însă poate fi prelungit la decizia Serviciului Vamal, la cererea titularului regimului. Iar, la caz, ÎM „Zernoff” SRL, titularul autorizației de admitere temporară, s-a adresat cu cerere de prelungire a termenului de admitere temporară din 13 iunie 2019, cu omiterea termenului acordat anterior până la data de 29 iulie 2018, astfel reiese că s-a adresat cu cerere de prelungire a termenului de acordare a regimului de admitere temporară, după consumarea contravenției prevăzute de art.231 pct. 5 Cod vamal.

La fel, instanța de apel a precizat că, decizia Biroului Vamal Centru emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 2015/19 din 21 mai 2019, privind aplicarea sancțiunii materiale în mărimea de 50 % din valoarea obiectului contravenției ce constituie 2941879,35 lei, este legală. Ori, la emiterea deciziei nr.2015/19 din data de 21 mai 2019, Biroul Vamal Centru și-a exercitat dreptul său discreționar în limitele legii.

La data de 30 iulie 2021 ÎM “Zernoff” SRL a depus recurs împotriva deciziei din 13 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de menținere a hotărârii primei instanțe (f.d. 105-128).

În motivarea recursului, recurenta ÎM “Zernoff” SRL, suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată, a menționat că instanța de apel nu a motivat temeinicia casării hotărârii primei instanțe și angajării răspunderii recurente, apreciind eronat probele administrate și aplicând eronat normele de drept material, fiindu-i încălcat astfel

dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Recurenta a indicat că instanța de apel a apreciat arbitrar conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 2015/19 din 21 mai 2019 și a deciziei asupra cazului de contravenție vamală cu același număr și dată, prin care s-a reținut eronat că ÎM “Zernoff” SRL nu a respectat termenele stabilite de încheiere a acestui regim vamal.

La fel, recurenta a menționat că instanța de apel a apreciat arbitrar înscrisul emis de organul vamal cu privire la prelungirea termenului autorizației de admitere temporară ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016 până la data de 31 decembrie 2019.

ÎM “Zernoff” SRL a specificat că, din analiza faptelor reținute în actele administrative contestate și ținând cont că termenul autorizării regimului de admitere temporară nu a expirat, nu poate fi reținută prezența elementului calificativ de încălcare a termenului de încheiere a regimului de admitere temporară. Or, prelungirea ulterioară a acestui termen de către același organ - o confirmă, lipsind astfel semnul laturii obiective de încălcare a termenului de încheiere a regimului de admitere temporară.

Recurenta a invocat că, nu poate fi reținută concluzia instanței de apel cu privire la expirarea termenului autorizației stabilit de Serviciul Vamal și nici faptul aflării ilegale a mărfurilor recurente pe teritoriul Republicii Moldova. Or, reieșind din noțiunea și natura instituției de prelungire a termenului unui act administrativ, se presupune extinderea termenului de valabilitate a acestuia pentru întreaga perioadă de derulare a regimului vamal suspensiv. Ceea ce presupune că, autorizația de admiterea temporară ADMTEMP201630000011857 din 04 mai 2016 îndeplinea forma și condițiile legale pentru a fi în continuare valabilă, fapt recunoscut de prin prelungirea acesteia la data de 14 iunie 2019.

Din aceste considerente, recurenta a semnalat că, concluzia instanței de apel precum că regimul vamal suspensiv nu are un caracter continuu, însă poate fi prelungit la decizia Serviciului vamal la cererea titularului regimului, este una eronată. Or, anume prelungirea termenului autorizației și îi acordă acestui regim caracterul continuu pentru întreaga perioadă de valabilitate a acestuia.

Recurenta a menționat că instanța de apel a interpretat extensiv și contrar legii conținutul procesului verbal și al deciziei cu privire la contravenție, reținând în sarcina recurente fapte care nu sunt prevăzute de acestea, acordând propria motivare actului administrativ contestat. Or, prima instanță a concluzionat că autoritatea vamală a expus considerente și concluzii contradictorii, fără a da o apreciere și o motivare a acestor circumstanțe. Respectiv, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că actul administrativ contestat nu a fost supus controlului prin prisma exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar, a principiului proporționalității și a motivării actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 iulie 2021, fiind notificată recurentei ÎM “Zernoff” SRL la data de 05 octombrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8005392949AS, anexat la materialele cauzei (f.d. 235, vol.I).

Astfel, recursul depus de ÎM “Zernoff” SRL este în termen.

La data de 28 octombrie 2021, în adresa Biroului Vamal Centru a fost expediată copia recursului depus de ÎM “Zernoff” SRL, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.2, 12 vol.II).

Iar, la data de 26 noiembrie 2021, Biroul Vamal Centru, prin intermediul poștei electronice, și la 01 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a depus referință la recursul ÎM “Zernoff” SRL, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului (f.d.16-23, vol. II).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de ÎM “Zernoff” SRL, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de ÎM “Zernoff” SRL.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan